

ויינות ושמונים הראויים לנסכים ומנחות, **לא קדשו קדושת הגוף להיקרב למה שראויים לו, אלא קדשו קדושת דמים**, שימכרם [לצריכים אותם להקרבה], **ויביא בדמים עולת בהמה ויקריבנה**.

ואמר רבי אבהו בשם רבי שמעון בן לקיש, שטעמו של רבי אלעזר מהכתוב, "דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' לעולה" (ויקרא כ"ב י"ח), הלמד, שכל דבר שמקדיש סתם, אם ראוי הוא לעולה קרב עולה, והכתוב "לרצונכם תמים זכר בבקר בכפשים ובצבים" (ויקרא כ"ב י"ט), בא ללמד שדווקא דבר הראוי לעולת בהמה, אם הקדישו סתם, מתקדש קדושת הגוף להיקרב בעצמו עולה, אבל שאר דברים אם הקדישם סתם לא קדשו קדושת הגוף.

דף יג

ועל פי הדברים הללו יישב רבי יוסי, מה שלכאורה מצינו סתירה בדברי רבי יוחנן לעיל. שכן כשביאר רבי יוחנן את דברי רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון, אמר, שנקבה נחשבת דבר שאינו ראוי לעולה. וכשביאר את דברי רבי שמעון [סתם], אמר רבי יוחנן, שמאחר שנקבת העוף מתקדשת לעולה, גם נקבת בהמת נחשבת דבר הראוי לעולה.

ויישב רבי יוסי, שמאחר שמקדיש נכסיו סתם, לא נתקדשו שום נקיבות בקדושת הגוף לעולה, ואפילו לא נקבות העוף, לכן לדברי רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון, הנקבה נחשבת דבר שאינו ראוי לעולה. ומכל מקום מאחר שהמקדיש נקבת עוף בפירוש לעולה, מתקדשת קדושת הגוף לעולה, לכן לדברי רבי שמעון [סתם], הנקבה נחשבת דבר הראוי לעולה.

עד כאן ביאר הסוגיה כפי גרסת בעל תקלין חדתיך ופירושו, ומחמת האריכות לא נכנסתי לבאר גם על פי פירוש בעל קרבן העדה.

הלכה ה'

תשלום ספקי ההקדש

גזברי הקדש היו קונים יינות שמנים וסלתות לצורך הקרבנות^א, ושני אופנים נתבארו

^א לא נתבאר, אם היו קונים זאת מתרומת הלשכה, לצורך קרבנות ציבור. או שהיו קונים זאת כדי לספק לכל ישראל